

EGONU BONDYMU K 45. NAROZENINÁM

INVALIDNÍ SOUROZENCI

leden 1975

Rabbi Moše z Kobrynu učil: "Říkáš-li před Bohem slovo, vejdi do něho všemi svými údy". Jeden z posluchačů se otázal: "Jak by bylo možno, aby veliký člověk vešel do malého slova?" - "Kdo si připadá větším než slovo", odpovětil zaddik, "o tom nemluvíme".

/M.Buber: Chasidské povídky/

Milý příteli,

s opravdovou radostí Vám předkládáme tento výbor veršů jako svědectví o tom, jak si Vás vážíme a jak Vás máme rádi. Nejsem povolán k literárnímu rozboru těchto věcí a snad by byl při této příležitosti předčasný. Jde o výběr z celků někdy mnohonásobně rozsáhlejších, a budeme jež, jak doufám, brzy znát v úplnosti. Ale když nám vznikla tahle čítanka, proč se nad ní nezamyslet z hlediska, které je mi bližší a v němž se tak často setkáváme.

Především jsou to práce mnohohlasého společenství nikterak nahodilého, nýbrž lidsky komunikujícího, na jehož vzniku máte právě Vy v nejednom ohledu inspirující podíl. Je to Vaše dílo a příklad Vaší existence, co pomáhalo a stále pomáhá. Myšlenkově toto působení vyložit není asi nezbytností ani obecnou potřebou, protože k tomu, kdo je otevřen, mluví obojí s dostatečnou přesvědčivostí. Pokus o skutečný výklad nemůže ostatně nikdy chtít něco zprostředkovat "jinými slovy" nebo to "zapojit do kontextu". Něco takového by se rovnalo nivelizaci vykládaného. Chtěl bych tedy zůstat u jediné přiměřené úkolu osobního zamyšlení, jak k němu daly podnět Vaše dílo a tento sborník. Chtěl bych se tak přiblížit jejich smyslu.

Tetralogii Vašich útěk z ontologie je myslím třeba číst odzadu. Pak vysvitne ostře jejich jednotící intence. Vidím ji v překonání antropologického hlediska a nalezení hlubší půdy pro položení hlavních filosofických otázek /člověk - svět - Bůh/. A snad je v tom i jistá paralela s myšlením Heideggerovým a některých jeho žáků. Nemohu zakrýt, že vidím na Vaší cestě i mnoho zavádějícího. Mnoho přítěží, kterých bylo potřeba se zbavit. Ale jak tomu neporozumět, jestliže jste chtěl navazovat na dobové diskuse, neztratit, jak se říká, kontakt se čtenářem? Jsem si však jist, že to byla právě tato Vaše potřeba služby - ve svém filosofickém provedení často odlišná - co Vás od začátku vedlo

dál a také jinam. Totiž do oblasti poezie, kde se z ní zrodilo něco vskutku jedinečně osobního a přitom oslovujícího. Umožněno to bylo po mém soudu tím, že Vaše naléhavá potřeba sdělení se plně ztotožnila se službou slovu. To, že jste /řečeno s rabbim Mošem z Kobrynu/ vešel do slova všemi svými údy, způsobilo, že Vám slovo zůstalo věrné. I kdybyste se byl chtěl ve slově skrýt, slovo by stejně všechno odhalilo. A když jste se chtěl naprosto odhalit, slovo najednou ukázalo, že nejde jen o Vás, ba dokonce ani jen o člověka, jeho "biologické" rozpory atd. Slovo Vás /takto pojatého, takto sebe sama pojímajícího/ skrylo - a odkrylo nám svět, ten pravý, v němž všichni žijeme. To se pak vskutku dá nazvat pohybem pravdy, která odkrýváním zahaluje a skrýváním nechává zřetelně vystoupit, co je. Takto vidím, co se dělo s Vámi, skrze Vás a díky Vám, když čtu Vaše verše. A v tomto dění také shledávám obnovnou sílu pro jazykové společenství, tedy pro prostor, v němž se lidsky setkáváme. Řeč přitom může jít samým středem zraněnosti, může také hledat slova oslavy, může se ironicky distancovat, vymýšlet úporné rytmy, bavit se hrou zrcadlících se obrysů nebo vyrazit do agresivního protiútku - pro to všechno máme právě v této antologii množství dokladů. Jejich autoři však mají společné, že se každý svým způsobem snaží odpovídat tomu požadavku proměny sebe sama pravdou. To, a nic jiného, dělá z jejich autorů básníky, kteří staví základy naší polis. /Užívám tohoto slova úmyslně, abych naznačil, kde vidím centrum politiky./

Doufám, že Vás potěší, jak se při vší různosti tohoto psaní řadí ty básně do určitých návazností a jakýchsi škol. To je samozřejmě dáno také jejich odlišnou "funkcí" v životě našeho společenství. Jsou tu básně ryze meditativní, ale také jakási říkadla pro dospělé, nebo zase texty, které se rovnou zpívají, popřípadě které se staly východiskem hudebního a scénického projevu. Takováto funkčnost je rozhodně důležitější kritérium než formální odlišnosti poetik. Právě ve stavbě veršů mi tyto rozdíly nepřipadají tak velké. Není jistě náhodou všem společné opuštění metafor. Tady myslím máme pěkný příklad, co s sebou nese psaní z žité situace a úsilí o naprostou pravdivost. Jiný doklad by byl třeba v odvaze pojmenovat trapnost slovy, jimiž se skutečně mluví nebo šeptá, a také slovy, která se musejí řvát, sípat, klít.

Snad to všechno bude blízké právě Vám jako básníku, jehož dílo je na nejlepší cestě, aby v pravém slova smyslu zlidovělo.

Tak Vám na té strmé cestě k Vašemu obydlí tisknu ruku a těším se, co Vy na to.

Váš

J.N. /18.10.1932/

P.L. /10.12.1930/

Kostel

Postavím ti kostel,
v tom kostele postel.
V tý slastný posteli, můj anděli,
zešílíme v neděli.

Andělé

Andělé svatí,
nutno se ptáti,
proč dívky nesmělé
sedají v kostele.

Andělé svatí,
třeba se ptáti,
proč dívky nesmělé
lezou nám v postele.

Andělé svatí,
dlužno se smáti
té vaší plešičce,
co máte na šišce.

Otvíraje kostely

/Masochistická/

Otvíraje kostely,
našel jsem tě v posteli.
Ó, má krásko barokní,
z postele mě vykopni!

Treblinka

Když jsem tě vez do Treblinky,
dělala jsi blinky, blinky.
Teď tě vezu z Belzenu,
vezmu si tě za ženu.

Ach líně, líně...

/Pro Evičku/

Ach, líně, líně s tebou spím,
že myslím, že tě opustím.
Ale když se zas probudím,
tak sním,
že znova s tebou spím.

J.P. /19.6.1934/

N.P. /6.11.1934/

Sluníčko

by mělo svítit spíš v noci
ve dne je i tak dost světla.

Bože

nedej mi překročit tu mez přiznání.

Ve vzduchoprázdnu padám.

Šmátrajíc

není zachycení.

Vždycky jsem myslela, že pád
je něco rychlého.

Ještě před usínáním jsem zahlédla
tvé uskočení.

Pro poslední příště

To když jsi přišel v červnu v noci

když v květnu ráno

a s přísahama ve tři čtvrtě na pět

Pokaždý je to naposled

to je jasný

že tohle je zrovna poslední z naposled

Tak jsem ti dala všechno na hromádku

To tu ještě nebylo

a bylo toho dojemně pomálu

deštník jedny šaty župan a ta příšerná bundička
a holení

a navrch trumpetka

tu ti jednou rozšlapu

když ne votluču vo hlavu

spíš ale rozšlapu

protože tu nebudeš

a zase;

ráno jsi hrdě

hrdě
sprostě
smutně
zase nic neřek
a jak sis to začal pečlivě skládat
a jak sis to seřadil na posteli
tak to bylo jasný
hned mi bylo úplně jasný
že mě máš zase v hrsti

Čekání bolí

pocit zvracení
pocit pláče
pocit odporu
chci tě
nenávidím tě
potřebuju tě
nemůžu
pocit pohrdání
pocit lítosti
pocit jsi jenom ty
pocit nemůžu
pocit únava
pocit zvracení
pocit pláče
pocit výčitek
pocit chci tě
ať spím
panebože ať spím
spát
spát spát spát spát spát spát spát spát spát spát spát

A jestli se ti už stalo
aby ses bál
být sám
aby ses bál
když hraje rádio
aby ses bál
zhasnout
Ale co ty víš
to jenom já
teď pláču
a ty
seš zrovna teď
někde vtipnej

A VŠICHNI SE SMĚJOU

Klidně ahoj
a nejlíp na třetí
od pátku k pondělí
vede jen šňůra telefonu
zvoneček ochraptěl chřipkou
že jsem ho přeslechla
protože
nevěřím
že jsi tak chudý a nemáš
padesátník.
Už zase ti odpouštím
to nemůže dobře skončit

Stála jsem u dveří na balkon
a ty jsi čekal na autobus
řekla jsem si
když se votočí
tak tě má rád
asi ses votočil v autobuse
ale to holt nebylo přes sklo
vidět

Modlitba pivní

Pivo nanebebrání
Pivo ranní
Pivo za maminku za tatínka
Pivo první pomazání
Pivo přijď království Tvé
/a vůle tvá jakbysmet/
Zapomeňme včerejšek
Jakož i Vy zapomeňte včerejšek
Pane vrchní ještě to samé
NOATAK JSEM JÍ VRCHSTNUL PIVO DO VOBLIČEJE PROTO
ŽE TO MUSÍŠ UZNAT TAKOVÁ SVIŇÁRNA SE NEDĚLÁ
Pivo neuváděj nás v pokušení
ale zbav nás všeho zlého
Pivo nejsladší králi všech králů
VČERA JSEM MĚL PERFEKTNÍ VOKNO SEDĚL JSEM
S CHLÁPKEM CO UDĚLAL ČTYŘICET PIV. NEBLBNI
Pivo za maminku, pivo za tatínka
eventuelně za pana učitele Sudu
Pivo za Plíškovou, Pivo za Petáka, Pivo za Ivánka
ZAVÍRÁME PANSTVO

Dvě deci vína
mi obrátí svět naruby
a já z těch nejveselejších
Bože odpusť
že sis dal se mnou takovou práci
konec konců i tvá je to vina
když takhle ponoukáš a vždycky jenom napovíš
Natožpak litr
To musíš uznat
/Příliš mnoho odvahy
A příliš mnoho ne důvěřivosti/
Dvě paní na rohu povídaly:
Pane Bože, takhle opilou ženskou jsem ještě neviděla.

Někde jsem četla
v průjezdu stojí žena nakloněná
dopředu a močí jako kráva
Pamatuji si to
přesně tak jako když jsem někde četla
Car nám zasolil dobrá i my
mu zasolíme
V průjezdu stojí muž nakloněný
dopředu a močí jako vůl
by už nebylo vono

popis J.M.

Hovno hovno hovno
až na věky věkův amen
z hovna pomazání
hovno život
hovno láska
Chtěla bych tě potkati v lukách
milý kamaráde
abych ti to všechno vysvětlila

J.K. /17.1.1940/

Dělníci dělníci
choděj do práce
Umělci umělci
opíjejí se
Nahatý nahatý
opíjejí se
V kabátech v kabátech
choděj do práce

A.S. /22.6.1940/

Variace na de Amicise

Tluče bubeníček
Entartete Kunst
a svolává chlapce
Entartete Kunst

Máme plínky
a boláky
zahrajem si na vojáky
Entartete Kunst
Entartete Kunst

Für Bondy's unbekannte Geliebte

Čerešničky, čerešně,
Nepoznaná, sereš mě!

/30.5.1974/

Pastorale

V "Kůži"
Malaparte po dechu lapá
/"Věčnosti plešatá"!/;

"Ach, au,
ach, au,
zle je v Dachau..."

projektil tvaru jeslí,
líný puď: - "Není tu, kdo by mou počestatu obdivem zahrnul...",
"...Jen ta /ovčí/ Čína
jebe Otce, Syna..."

"A proto, aniž bych brvou hnul, já nechci doma
archaická kamna,
leč nové šaty
císařovny nul."

Pastorale II

/Variace na Majakovského alias Bondyho "Zbytky..."/
/Fragment/

V "Santa Casa" v Cori
se potím všemi póry.
Horští orli drží zobák...

Jenom karamelka
se ptá /sotva slyšitelně šeptá/:
"Kolik to sype,
Josife Vissarionoviči?"

Gloria...

Obracím se v svůj opak...

Citát z Lao-Tse

"Přistihnu se s dcerou Nehery
in flagranti ve stoje v kufru v Rozdělově
u Kladna."

Blues pro Andělku, aby si měla co zpívat od
Květné Neděle do Božího Těla

"Bílá pení k zulíbání
chodí po hospodě v Lhání",
posteskla si černá Annie...

Někde, Jehudo, v černý prdeli,
v černý prdeli anýz, zazubí se černá Annie:
To, že sliny kaní
Iškariot v Káni,
úzkostlivě Pilát sice /cymbál, housle, slivovice/ tají,
ale hrđost rasy
/co jí v hlavě straší?/
čistého vína naliže jí:

"Namísto pugétu
já toužím po ghettu"
/Všichni pijí:
Ovonu na ex/.

Panská jízda /volně podle Donnea/

I.

/L./ Andrejev, lehnuv si na koleje,
dovídá se od Zdeny /co se v sobě reje/
od "paní Zdeny" Jiráskovy
to, co mu sotva lyra poví:

/Proč, kovářova kobyła, se staviš
jak bys byla Sibylla,
tisíciletý tise,
proč prcháš okolo mne zběsile?"/

Já též, jak onen velký ruský dandy
dnes a denně
jsem jenom jedno,
řůra žil.

/V tunelu v Chocni - či v Llandudno -
asi stejně
Perner si hlavu urazil./

II

Ta její

/slepice, škubané na Bílou
sobotu, spařené horkou vodou/

Pascha hladu volala:
Hola, hola, holala,
kde jsi, plínko, kde jsi,"
jak slepice kdákala,

Prosila a lákala
hrozila a plakala:
"Kdes cipljonku, kde jsi,"
pořádě hulákala.

Neozvou se zdi líný,
všade jenom zdechlíny
/není ani ozvěny/
vrak "slepice" na dvoře
potápí se do hlíny.

A z nebožky ozvěny
zbyly jen šedé sliny.
Přijď, ó plínko, přijď,
ať mně sere řiť.

Elegie /z tramp. klob./

Za zuby se plazí zmijs.
V "Tichou noc" to lůna blije.
"Honila mi," lhal, "ptáka."
/Frajtra bajka nějaká./
Lysý lhal a šilhal...

Pak "Thám! Thám!" zavolal.
"Máj vzal čas,"
"který na harmoniku hrál a
copak, když prvně /Boha/ sral?"
- "Kéž změním se v svůj pravý opak!"
/ohně zář pohasla/.

Zácpa! "As skla!!"

20.12.1972

Variace na Morgensterna?

Při "Dni otevřených dveří"
myš si Bílou Paní měří.
"Honem," vzkřikla Bílá Paní,
"jsou kokoti zajebaní?"

"Ráda bych prchla
z těchto zdí, jež jednou
mou tvář zohyzdí,"
myš na to dí.

"Onanistní" na téma B.R.

Kulky nás, odstřelovačů, jsou
terčem nevybíravých útoků apačů.

V prd jiný
překovali,
v prd nový...

Myši slyší rány boží,
Rus to pořád omílá:
Ba, Rusko. Ba, Rusko. Pověz: "Nic."

Rus z hovna plete /ten to má jisté/
páté přes deváté...

Ecce... /Ejakulace/

Achich ouvej,
to je blaho,
v prdeli
je pěkně vlaho.

Na jméno - - -

Ty jsi, Adame, strom zelený,
tobě nebylo třeba ženy.

"Tys mohl státí," řekl Bůh,
"v ráji,

rodit ovoce proroctví!"
Teď však,
choroši babských řečí
prorostlý,
už i růst ilí.

Odpověď Zajíčkovi na povánoční a předvánoční /předpůlnoční/
otázku, jestli nevím o bytě /s použitím Prorocství slepého
mládence/.

My akademici jsme ubytováni
v Akaděmgorodku
u Novosibirsku
/to jméno proto,
že snad už nikdy pravá "ruská" zima
na český Sibiři
nebude/,

který pro nás - líné tlustokožce - luxusně vymyslel
a z železobetonu nechal vybudovat
Salvador Dalí,
ten z tundry mlsný ovád

7.1.1975, na ruské Vánoce

Tři černé větvičky
jak dětí prstíčky -
- prstíčky ve smutku -
- hrabou se v stolici
ornice.

Nad nimi jednotlivé
chloupky malých hnědých psíček
visí, že chtěl bys zapáliti svíčku,
modlit se k Bohu.

Výjimka a pravidlo

Proč, když vidí studený voko, proč
dítě pomíjí Tě, Bože?
Protože ani milost Boží v zrcátku
nic neváží.

S.K. /18.10.1942/

Já jsem nákej stounavej

The angel roll the stone away
angel roll stone away
early on that Easter sunday morning
the angel roll the stone away

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mým žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

A tak jsem šel za farářem
říkám máš-li lék mi dej
ty o lásce stále jenom mluvíš
já nejsem moc hloubavej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mým žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

Mám se večer učit řeči
neb číst román klasickéj
raději si zas prohlížím porno
z toho já jsem stounavej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mým žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

Půl roku loď v lahvi stavím
lepím špejle - je mi hej
včera večer švih jsem lahví vo zem
holt jsem nákej stounavej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mým žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

V práci se chci zastat pravdy
pak si řeknu bacha dej
zase držím hubu na špagátě
pak jsem z toho stounavej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mým žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

Při přeskoku švédské bedny
jsem nezvlád můstek pérovej
strh jsem bradla, madla, kolovadla
po dopadu jsem stounavej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mým žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

Abych se zavděčil ženě
používám Intim-spray
pomády, mejdla co žerou kůži
pak že nejsem stounavej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mým žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

Do zrcadla když se dívám
brrr ten ksicht atypickej
takhle už nemůžu mezi lidi
to chce zákrok plastickej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mém žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

Byl u nás na hradě přítel
von byl s nohou stounavej
chemik, prevít vážil skoro metrák
a byl věčně zbouranej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mém žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

Pak jsem zkusil marijánku
ó ten kouř byl voňavej
na to jsem slup pět loupáků s mlíkem
já jsem nákej stounavej

ref.: Já jsem nákej stounavej
Já jsem nákej stounavej
že v mém žití všude chybí láska
z toho já jsem stounavej

V.B. /28.4.1943/

Sluneční hodiny

I

Ve vesnici Týn bylo poledne.
Děti civěly z okna od oběda.
Zdá se, klid.
Ve vesnici Týn nebyla Hospoda.
Nikdo netušil.
Ve vesnici Týn nežil nikdy prorok,
ani kartárka a je nabíledni,
že se tu nikdy nic nestalo.
Krávy chodily na pastvu, husy k potoku,
ženy na pole, děti do jednotřídky.
Muži většinu dne tvrdě pracovali.
Farář kázal a stárnul.
Kostel nebylo třeba opravovat.
Ani farář netušil.
Vesnice ležela na kopci, ale neměla hradby.
Škoda.
Pod kostelem na jižním svahu byla nejlepší zahrada.
Vesnice Týn není dnes, co bývala.

II

K vesnici Týn jde obr.
Hlavu skalní, tělo volské, nohy z polomů,
ruce z habrů, prsty z beraních rohů.
Čeká pod vesnicí na jižní straně pod kostelem.
Teď asi váhá.
Ve vesnici je poledne a nikdo netuší.

III

Mám vzít dítě? Nebo krávu?
Nebo zbourat kostel?
A co tahle krásná panna?
Nebo faráře a učitele?
Nebo selátko spolknout? Med?

Šlápnout na stodolu?

Ne. Dneska nebudu nic žrát, ani ničít.

Chci hrát karty.

IV

Ve vesnici Týn nebyla Hospoda.

Nikdo neuměl hrát karty.

Nikdo netušil, že je to k něčemu dobré.

V

Do vesnice Týn vchází obr s dobrým úmyslem.

Chce hrát karty.

Po návsi jde obr,

ale nikdo si nevšímá volského těla na nohách z polomů.

Ve vesnici Týn nežil nikdy prorok,

karty neznali, Hospodu neměli.

VI

Nedomluvili se.

VII

Znovu si lehnul do sadu pod kostelem a uvažoval.

Mám se nažrat nebo něco rozbít?

Mám snad někoho unést?

Ne. Hlavně žádný křik a praskot.

Na nic nepřišel.

Shnil na jižním svahu vesnice Týn.

VIII

Vesnice Týn není už, co bývala.

Nikdy tu nežil prorok, ani nežije.

Není tady hospoda a karty se nehrají ani o vánocích.

Ve vesnici Týn už nikdy neuvidí obra.

Co s takovou vesnicí?

IX

Z Týna vede silnice dál.

Jenom odsud jde silnice,

do Týna se ~~nežijí~~ po cestě nedostaneš a i kdyby,

tak nemusí být právě poledne

a pak je vesnice Týn úplně obyčejná, zapadlá dědina.

X

Jděte dál po silnici.

Snad jednou dojdete do jiné vesnice v poledne
a potkáte obra.

Snad jednou přijdete do vesnice jako obři.

Snad si jednou lehnete na svah a budete uvažovat jako obři.

Nese pytel

které auto dojede první kam
zesmutněl u policejních psů
moucha nese pytel pokoj na zádech
vzpomínal na životy v tůni
zase jeden přístroj v činnosti
asfalt všude je asfalt a tráva všude je tráva
a domy a lidí a...
prošel se místností sem tam uhlopříčně zpět
obraz státníka ~~zvleže~~ leze
ve zlatém prachu červ na ryby sní bydlí na háčku
v hubě konec ryby
světový vivárium
vrátil láhve
otázky kolem dopravy zvířat zaživa
obraz židle je větší než MAMINKA židle je větší
pásl ovce se Židy u Betléma anděl Nos
moudrost na slunci moudrost v chrámu
zbožnost na louce svědomí v moři smutek
bláznovství v posteli úděl blbosti krása
vrozená člověk vynálezce citlivka zručnej
bodni do rosolu vyletí bílý kůň
a konečně plamen se nacpe a mizí
čaroděj si škrábě na čepici hvězdy a komety
jazz nebude jdi spát
je tu růžová stuha z hadích vajec
podívaná na závod a Zadní Třebáň
krevní tučnice na plátně
a věci proti pohybu
nová teorie 3 : 1 nuda
otázka posrání ve společnosti

měl jsem půl hodiny na rozmyšlenou
 prošla bába s nákupem
přezimuje-li Rilke
mám pravdu určitě máš pravdu poběda!
fotografie z celé světa už došly na svá místa
 začne vyučování
duchové z Jakutska se potí pomoc
něco tady roste uhní
něco ti roste
něco mi rostlo:
 nese pytel moucha v pokoji

Přírodní bílé

hovězí rakev ptáčete spadlého do polévky
zemí je nezasype
sešli se v zahradě ruku v ruce držel nohu kost
nad hrobem játrová rýže v tom místě
za plotem ležel jsem slyš milá
vlasý na ramena vezmi tu růži
do polévky kost lapnout ptáka do klece
nezavírej vlas po vlasu zpívali mu rodiče
na větvi v chaloupce na sněti
pojď domů něco sníst rousnice jak moravský
klobásy dali se do toho
ležel za plotem pár kroků od
hrobu hovězího rukou by dosáhl
už kouří cigaretu
ptáče nepláče pod tím nákladem
právě v tom místě obtisknout hlavu ptáka
se nesluší mluvit o věcech v zahradě
je večer nemám pít je můj čas ptačí
teď už se nemohu pohnout viděl jsem
z hrobu břicho pod břichem hrob ptačí
den co den napadají mláďata do polévky
je vinen kdo ležel za plotem sudička
ožralá neplodná se sudičkou ptačí
s rozmáčkrou hlavičkou jdu zpátky

do hospody nikomu neřeknu v hospodě
co znám druhý den neřeknu co jsem už
v hospodě říkal nenapíšu v hospodách
ani řádku o ptačím pohřbu v zahradě

Rozhovor košťálu zelí s hrudníkem kůzlete kvečeru

Odpoledne maso vyzobaly husy. Smím prosit, panno kůzle?

Ještě ne.

Vpravo dole, třetí žebro zdola, kousek masa.

Myslím na husy, víte. Chudáci husy, zapomněly se podívat.

Je mi líto, chtěl jsem se svěřit.

Myslíte si, zelí, ale byly doby, bylo semeno a... byly doby,
to nepamatujete, bylo zelí. Dovolte, močím. Děkuji.

Samozřejmě, nemám nic proti dospělé koze, promiňte, zase
bych zapomněl.

Omluvte mou neuvážlivost, jsem roztržitý, od večera se mi
~~řeká~~ kazí něco tady dole.

Promiňte. A...

Znám tyto potíže, to víte, kost je kost, ale i zelí má své
poslání,

promiňte i košťál, tedy jako střed zelí nemůže zelí postrádat.
To ví i kuře.

Teď bych rádo, nebo ráda, jestli se mohu, rozumíte, už to
není vidět,

ale byla bych jako máma.

Škoda, že ty husy odpoledne zapomněly tady..., jak jsem
říkala.

Nemám rádažbytky, zvlášť v těchto místech.

Byly to však mladé husy, však poznají a život je procvičí.
Nenudím vás?

V malém chlívečku za městem, jméno nevím, bylo to krásné město.

Všude kvetly pampelišky, žebříčku po kolena a ta tráva.

Vím, nemáte rád, ale to byla jiná tráva, zelená, ta co teď
vyrůstá zjara,

to už nepamatujete. Stálo by za to, projít se a vidět.

Uvidíme zítra, kdo přijde, šli bychom třeba ve skupině.

Mám ráda ten pohled od domu na luka, ale teď nebudeme přeci
naříkat,

čeká nás noc a další den přinese jistě mnoho.
Jen čekat trpělivě. Spíte?
Močím. Bylo to krásné léto, to vy ale nepamatujete.
Rozdílný pohled na život.

Druhý den objevily husy košťál. Hrudník čeká. Zítra jistě
přijdou husy.
Vpravo dole je kousek masa.

Tolik kuřat

úplně malé dítě v koši na kuřata
kuře, veselé ženy chtějí kojit v koši
modlím se za koše na peřiny
ráno si prohlédnu to nástupiště
ale narodilo se další kuře
housle ze školních pravítek
radý k cestování na ostrovy
vlnová nemoc profesora hebrejštiny
porody kuřata na nástupišti
udušené kuře v rakvi na prsou ženy
prst v láhvi po jarní smetaně
označení směru prohlídky nádraží
nevidomá kuřata si hrají
lipový čaj pro chorá kuřata
plechový kohout pro neukázněná kuřata
bolest nad kuřaty v nouzi
lednička na kuřata
pomeranče za kuřata v lihu
sokolí kuře v nálevu s trávou
uzenáč z kuřete
pan kuře se svou novokuřenou
klavír z kuřecích zobáčků
svaz mladých kuřat
krátké vlny s kuřecí hudbou
kněz který ovládá kuřecí křest
močení kuřat do žlábků
kuře jí langustu
lidské vlasy v polévce pro kuřata

znásilnění kuřat zákeřně
zběhlá kuřata
svlečená kuřata
kuřecí píseň na jezeře
kuří koza
kuřecí středověk na universitě

tolik kuřat

Váhy na guláš v hlavě a životopisy

za vaši pánev teď bych dal všechno
rychlá chůze z kuchyně do pokoje
cigareta
domácí objevy
 veřejností posvěcené
žádost o propuštění z blázince
 už nebudu opakovat
slovo tělem
prase tělem i duší
podsvinče
svině krásná svině nejkrásnější
není to přesně
rychle chodit a neprohlížet si časopisy
hodně kouřit
nové oblečení: pivo pod kaštanem
sny a smůla
kouzlo
studený pot: můra
takováhle krysa si otevřela dveře
namaloval znak a domluvil se s nimi
vypařil se ulétl létá dokola ^{zmenš} vyřazuje se
 je vážný soustředěný
přistál napůl svlečený stydí se
zejména béžový šálek
jsi ještě mladý
ohně
okno v ohni za ním průhled
oči hoří

myšlenky hoří
sláva!
úplně se pochcal
co děláš Jirko že si upadl
co bych dělal upadl jsem
semeleme žízeň se sazema
uděláme Pánu Bohu radost

Bylo to tři tisíce let po našem letopočtu.
Na našem dvoře našel vědec kosti králíků,
srp, pilku na železo, hřebíky, ukradené ný-
ty z továrny.....a mne.
Ležel jsem jako bych se modlil. Zřejmě jsem spal.
Poznali, že jsem choval králíky.
Západní vědci na kostech zjistili sodomiz~~acké~~cké
sklony ke králíkům. Nalezišti se od té doby
říkalo "Modlikrálík", lidově "Na Sodomce".

ještě teď mohu napravit svou pověst
Zpívám zpěv míru

projev manželky pana presidenta nás dojal
dojel dožil

nešli jsme na pivo
nezpívali jsme
nenadávali
dvořili jsme se dámám
na nejmenší jsme nepomysleli
v šest ráno otvírali U Kalendů
kdy se zas projevíte?
paní choť pana presidenta

My

tady odevzdejte doklady
tady se svlékněte
tady si vezměte kufr
tady zaplaťte
tady zemřete

zvířata mají některé vlastnosti
shodné s člověkem
Květina - Člověk v německých
velkozávodech květinami
květina mluví píše kreslí
objímá včely

radost pohledět

Dopis

a přicházeli mrtví, aby nás násilnili
já letěl
přicházeli další a operovali
dřívější muší život voněl
úřad smrti kanceláře hrobů a hlína a krev
květiny pozor rodí se červ pozor kořen kámen
a přicházeli mrtví a zdravili nás
a přicházeli znovu si poplakat
já letěl

letící slupka černé zpola živá
dole v přízemí je hřbitov nevěř
dole je teplo a barva nebolí
dole je všechn zvuk tak pojd
celé vědomí má vraždy z lásky
duše má duše má duše má

nechci

vraždu z lásky a vtip
mrtví neradí motá
mrtví volá každý slyší mrtvé a mrtví neslyší

volají

přejdi dům a vesnice jejich přejdi
projdi se je jaro smrti je povodeň smrti
je zima smrti stejná
urazit z posledního dechu
dole jsou hroby
a provázeli nás po svém světě

je jejich

spí je ráno jsme sami spí

všechno je nanic překvapení spi
 projdeme se rájem
spi je ráno a není vidět nebe čaruje spi
 projdeme se Mu v zahrádce
spi jsme sami a není smysl spi
 radost je sama
 projdeme se s rybou
spi v moři je krásně
je ráno je jaro je den první v moři
nevstávej
to je pokrok to je hrůza
 sežereme tě písmeno z abecedy
nevycházej jsou prázdné hroby a pasti
spi jsme sami není ještě vidět

na nebe vidět nebylo a lilie boží
a hortensie výšivky umělé zlato
za oltářem s hadrem na podlahu smetákem sádkou
kleštěmi skobou plechovkou a špatným světlem
bydlil On

spi je tma je hluk jsme sami
spi rodíme se dojdeme zpátky
 jsme na pružinu na střevo napnutý
neptej se a spi je ráno a není vidět
jsi v moři a není slunce v hrobě
 a není smrti odešla od nich
přišel muší život létat a trápit
 a pomstít hříchy
létám
létám
přicházejí mrtví a přejí mi všechno nejlepší k ránu

je radost moře hrozná
je radost hrozná
znáš vtíp o pádu
je nenávisť hrozná je láska je vražda záře
 hvězdy
je ráno odešli nesou červa na popravu

a křídla vraha a vraha si nesou
každý svého
je vražda záře lampa na vodě
je hvězda vražda svítí
jsme sami spi je ráno a nevidím
spi jsou hodiny v řece ne voda
je moře hrůza hvězdy řvou

na stole je dopis nevidět
držím dopis zahodí jej do řeky
nedošel z moře
na stole je dopis nevidět
mám zprávu o Vraždě Září
je přesná není je vzácná není je první
pravda zuří bije se
je to snad pravda: je ráno a jsme sami

V.J. /25.2.1944/

Dies irae

Rok dešťů valí spousty vod
v poledním domě bíle kvete Trní
Až trubky až hlasy opadnou zbudou tu ptáci
na světě sami letící Ostrov nad vodami

Fialový ledovec paměti taje
peří a víčka se třpytí Balzámem ráje

Až křik až ohně na kopcích ten den
až slunce Item měsíc v dlani
Egyptský prach se zaleskne budou tu ptáci
duha plamenný meč Archanděl pod hvězdami

Láska oblékne tělo zpěvu bude zapomenut
lesk jablka Smrt temný dar řeči

Kruh

Rozbřesk šíp zasáhnuv z temnot lesk ač kývá
Trn trným činí jej tobě jak tětiva zrcadlu tvář
Alabastrové vychýlení se pozvolna odívá hrotem
Obrys dar hledá oblázek hle ostroh rukou skrývá nic keř
Fragment plamene ční kra dosahuje dna zkamenělého pramenu
Bdím říká blednoucí noc v tvém oku

A ruka kterou svírá čas a ruka s kterou splétá ráj stříbrné
vřetoví
I dvojí krok jímž roste stín pelikán v hořícím úhlu křídel
hřmí

Erb klíč v ústech mrtvých jediný otevírá zámek živého
Alej stromů stře pouhou vzdutou vlnu padalícímu listí vítr zní
List klene matoucí lesk kruh srůstá stírá seschlou stopu
Svět z hrobu zářit zřím říká den hynoucí v tvém oku

Je co tu není

- -

křišťálová loď s temnými plachtami
už neodpluje na Kytheru
snadné je to co neumíme
pozemská láska je třpytný hmyz co bodá
nebeská láska jsou ptáci nad vodami
snadné je to co neumíme
už neodpluje na Kytheru
křišťálová loď s temnými plachtami

Co si tebe pamatuje

ten den kdy řeč a zpěv
se smíří břehem vysílení
vyvstane místo jiné není
leč střehem vydané a lenní
bezbranné soků zápolení
kde chybí hněv a hrozba
přesné poloviny noci a dne
v krouživém vstřícném osamění
je slyšet hravost pramene
stvoření tryská ke skloněným větvím thůje
vyvěrá příští pohlcuje a drobí obraz sebe
jako zemi již v drobných soustech odplavuje
nezbude kámen na kameni
kde jazyk psíka olizuje
hnis rány ústa popálená
sežehne místo jiné není
než řečí vydané a zpěvem lenní
kam zpátky míří větrem opuštěné chmýří
plaché spřežení na červánku
večer prosba opánku po zemi
stopa prachem to říká
spánku mlčení

- - -
co bude zítra
dnes už není
v něm slovem tělo
modrá hlavohruď
tak kámen na kameni
je v světě poslední
místo kam odletělo ~~žáta~~ v létě
dnů zimomřivé potěšení

had na dlouhé chodbě
ve zkle jazykem stěnu
rozdělí tvář hvězd ať vidí
zde chudobnou přemoženou chválu
hermelín králů ve slunci
srst naděje dá neděli

byl podél řeky návrat domů
kořist oslovit byl lovce cíl
na stopě ohně v trávě jiskry
ariel v mlze sestoupil
po tkáni vodní po pramenu
hbitě se sestra skrývá všemu

křik dotk se křídla
je nalezena
pro pestrá ústa zpěvu
spí s mužem žena

kde na úpatí vln a stromu
mlčení darem jménu
tomu co přichází
svět říká
zapomenu

Zakrátko

co by tu mohlo být co tu není
lesknoucí hnědé dřevo snad naplavené
peří vonné lehounce šplouchá snad bílé
stěny bludičky račímu zpěvu daně snad napospas
ne ve věžení dva poutníci ne já snad hledají jiné břehy
jak by tu mohlo být co tu není

a co je tu co tu není
chřadnoucí sluneční zvířátko dnes leželo na podlaze
blázen na kopečku mi poslal zrcátko jakpak se utěšíš
holátko pošetilé nic hezčího jen jim pověděli
nebesa budou i zítra na všech místech stejně daleko od země
a tak je tu co tu není

Bez konce

ta chvilka před setměním
temněmodrého nebe
kdy slunce už není
ani v červánkách
mi připomněla tebe

úzkostí šedých šikmo skloněných ploch
střech domů jako zdí vyspravených sklem
uzavření a v snění dlouhou ulicí
k obzoru kam napříč jdem navzájem
opuštění prostorem
je v tobě//řekni nebo není
otevřen vidlici příštího spánku
i pramenům dvojího bdění~~nebo~~ nebo jsi jen tak
podoběn bezkonce šedé ploše stěn
šikmo vzepřené nebi střeše domu
nakloněn tomu být vyspraven sklem
navzájem opuštěn a jenom sebevíc
v blízkém kroužení ramen vah
pro nic níž převážen a zdola vzhůru

pak v zdánlivém skrze lesklý brak přibit
přinucen bez konce po svém
hloubit svůj strach
vidím za oknem jak
- sotva mýlka -
už do tmy si říkáš

ta chvilka před setměním
temněmodrého nebe
kdy slunce už není
ani v červánkách
mi připomněla tebe

Důkaz

všechno je zmatené tím že není
jen to co vidím ryby v povětří
a pod vodou zvěř že není jen to
co vidím všechno je zachráněno
trápení na zemi bezpečí hvězd

- - -
co se dlouží a mimo sebe sahá
co touží dotýkat se tebe dá mi
letící ostrov zpěvu nad vodami
sem ten klín se souží snést oblakem peří
stín po poledni touží půlnoční s ním sen
vře v sevřeném a víří rozptýlen v šedé síti
směšný sníh na zem sněží je bez otěží
chmýří běžící po hvězdných drahách

úzkostí červené torzo svítí

24.7.1971

Bezustání

dary bohům jsou neskonale
dar pro tebe je pomíjivý jak ty a já
na poušti ve dne v noci pulzuje oheň
v jamce oka
ještě nás vidí spolu kdysi
viděli jsme jím věci celé
běh vln na písku vybělenou kost
tříšť dotyků v mlze
tak prudce milují se dosud
jen rty a jazyk v ústech
ve jménu mořský břeh

Vnější ryba

-
to tělo v těle tělující
kde plynou břehy strmí snící
nad ložkou dění tělem zvící
pět stop ten hrob
ve skalách zeje
žal žalující

a nad ní rosu ranní kde jsou
tvá čela paní mhu nad hladinou
skloněná zrcadla zrcadlící
smrt osamělé smrti nesou
jí sladkou lžící
svět nepoznanou rukou

- -
snění ve snu
tu snuje spící
proč? tají věčnost jinou

míjejí minou mrtví
nad hroznem lebek poustevníci

je bezejmenné
pramen v písku
bdělé srdce rozezná klenbu nebe
jest nablízku

kdo tu? sám bez přání
pro tebe jehlany kostí
na hraní

kdo tu? ve spánku
spát sám se bojí
bezbranný drž se verpánku
v hvězdném roji

kdo tu? bez spánku
zhádankou chvíli krátí
mocí stvoření ztratí tvory
tebe ochraňuj šíjí labutí
andělské sbory

kdo tu? bez přání
prosí za ně
pro tebe rosu do dlaní
zvony vyzvání
Anděl Páně

To je hlas přírody

borůvkovým jazykem
olizují růžového ptáka
malinovým jazykem
v srsti lovím moudří
moudívláka

válčím ostružinovým rtem
sem a tam bloudím přes hrboly
dračí pestrostí žilek

a jahodovou dásní ven
do hnízda lákám průsvitný bílek
slinou ho solím a polykám

zhasni noc tmou se jasní
tou v ústech spí slepý
prach v hrsti nezrozený
den zuby lepí strach
křikem naruby zvrácen
prstí mocně čpí
sođomou hadím mlíkem

- - -

kam mě vedeš moje paní
lesem skalou roklinami

větví clona průsvitná je
divá zvěř si pod ní hraje

skála ze skla otevírá
oko klíčem rokle díra
tak jak ty bezhlesu zírám

zrodilo se dítě právě
vlezlo si do břicha kráve
pojď ven dítě potěšení
teď je láká trylek ptáka

jak tu je to co tu není

veselé je místo v trávě
trhlinami lesklá závěj
naráz seschla odkryla mi
místo místa

čistá voda jak se chystá
k tvému hrdlu nad vodami
zdáním plovoucího hnízda
v slovu jistá

tryská skalou
pustinami

kam mě vedeš moje paní
od soumraku do svítání

J.D. /22.10.1948/

Na břehu vody
kde plují jiná slunce
tišší a pod jinými jmény
se na bílých skalách bělají stíny
Tak jako s hudbou
která zní
slabě za stěnou za kterou usínáme
zavřené oči, hlasy připomínající jiné
hlasy
hovoří, slova se bělají na bílých
zdech a skály
vyzařují stíny

Tenká síť nad vodou plující
napnutá
Na břehu pod můstkem skloněná
tvář
Kamínky bílé v třpytivé vodě
tají
ryby svůj tichý a tajemný
hlas

Na žluté trávě ptačí stín
zrcadlící se v kapkách
rosy
Stín křídel překrývá pavoukův
stín
Pavoučí síť vede stopa kosy

Kouř v otýpkách u hnědé stěny
a slunce
oblak světlem zamlžený oblohou
putuje a
vodou vede stín Za ruku
Tiše Modrým rákosím
Kývají vlny žlutý plamen
svíce
Duch svatý zívá
Padá holubice

sklo málo chrání Hnědé okenice
skřípe a za ní mrzne bílý plamen svíce
Bledý a suchý jako kořen dřeva
jako hrob v létě když ho nikdo nezalévá
Bílý jako prosba nikým neslyšená
opuštěný jak v zimním poli kupka sena
Třaslavý příběh o potopě světa
o holubici která nad vodami létá
o ratolesti zelené jejíž listy
mají tvar plamene Šedý čistý
dým stoupá tiše v měkkém stínu záře
tak jako modlitba šeptaná u oltáře
a jako ruce sepjaté když chladem křehnou
paprsky lámou se a padají a blednou

Velbloudi v řadě nad sebou
ozdobeni nákladem a uzdami
jsou z kamene
Z kamene jsou i hlavy králů
které ale už nejsou
Dech kraviček nebo snad volů odnesl
hlavy kraviček nebo volů
jenom ovce je celá z kamene
pod dřevěnými stromy
Má hlavu skloněnou aby vypadala víc
jako ovce
Jezulátko nemá podobu jezulátka
Kámen uložený v jeslích je ze skály
tak jako všechno ostatní
Jako pastýři kteří tu vůbec nejsou
a stromy které na ní zvolna rostou
Ale dech kraviček nebo volů
který odnesl hlavy kraviček nebo snad volů
byl možná z papíru

F.P. /2.11.1949/

Zpívám

Zpívám
tomu, kdo má uši,
tomu kdo tu
hrůzu tuší,
o mučírně
v duši.

Zpívám
tomu, kdo má uši,
tomu kdo tu
hrůzu tuší,
o lásce
Bohu
duši.

Zpívám
tomu, kdo má uši,
tomu kdo tu
hrůzu tuší,
o prdeli
s duší.

Jak jsem přišel na svět

Jak jsem přišel na svět
to bych chtěl rád vědět
- i když se moc bojím
i když se moc bojím,
že až chcípnu
se to dovím.

Zvůli

Zvůli

k životu máš vole vůli

je to sen,

jak brontosaurus

vymřeš

vole

jen.

Ikar

vysoko si vole lítal,

jako včera dnes

do hoven si

hlade

kles.

Hmyz

hovno červe víš,

jak v přírodě hrobě

hrobaříš

vole

sám

v sobě.

Kdo se ptá

k čemu,

je vůl

vole přeraž

o něj

hůl.

Je i není

tak se vole

potrat

cení.

Mrtě mrti
po chuti,
život
bude
po smrti.

Jsi
co já,
co všichni
klidně
vole
cheípni.

Píseň brance

Proč bych chodil
na vojnu,
velmi bych se divil
do prdele
do horoucích
do horoucích
kdyby pekel
nestačil mi
civil!

ACH
v prdeli hovno je
a v mořské pění
v koncentracích, ach
jsou stíny bdících
lázně našich
pracujících.

Až moc dobře

Až moc dobře
dobře vím,
že lžu, že nic
nevidím.

Že jsem si
tak dobře zvyk,
že bych již
si neodvyk.

Že je dobře
dobře prohrát,
vzdát se,
prolhanou hru
dohrát.

Myslím, myslím

Myslím, myslím,
tvá že děsné smrt
mi, Kochu -
do prdele,
že jsem zrůda
polepšila
trochu?

Jenom tak

Jenom tak
jak hovno vím,
jenom tak
jak ztopořím,
tak jak jenom
umím lhát,
jak to bolí
mám tě rád.

Mám

Mám,
a měl jsem
v hlavě hlasy,
budu,
byl jsem
blbec asi,
věřím že se
hovno stane,
ať nastane
co nastane.

V lepších zítřkách

Zas vesele,
vesele, zas
šíleně ožiji,
až ty muka
přežiji.

Ch.S. /22.1.1951/

Morová rána

Přál bych vám prožít ránu morovou
pak mihn' pevně už byste stáli nad vodou
snad pátý z vás by živý zůstal náhodou
by rozklad těl svých známých zíral pod vodou

ref.: Tak to chodí
tak to bejvá
né že nás furt
přej přibejvá

Tak užívej vždyť život věčně netrvá
tvůj milý se za volantem usmívá
co se děje každý řidič nadává
to urvaná tvá hlava provoz zbrzdila

ref.: Tak to chodí
tak to bejvá
né že nás furt
prej přibejvá

V neděli na dáče dáme lehátka
proč voď komára celé tělo otéká
jé bráško tobě padá maso ze trička
to začala nám válka biologická

ref.: Tak to chodí
tak to bejvá
né že nás furt
prej přibejvá

V Ženevě je konference mírová
nebojíme se už dneska strašidla
smrt už u nás svoji práci ztratila
to ti řekne všude každá mrtvola

ref.: Tak to chodí
tak to bejvá
né že nás furt
prej přibejvá

Rádio

Když přijdu domu z práce
a mám po práci
mně kultury se zachce
nejen chlebem jsem živ
sednu si na židli
pěkně k rádiu
zatočím knoflíkem
to já miluju

ref.: Na rádiu
pěkně hraju
na rádiu

Když se ráno vzbudím
vstávat se nechce
k přijímači se stulím
půjdu do práce
ze stanice Praha
dáme rozsvíčku
noční chmura padá
a na rtech písničku

ref.: Na rádiu
dobře hraju
na rádiu

V práci o přestávce
když máme přestávku
ať mistr chce či nechce
já běžím k drátáku

bez kouzelného proutku
zázrak už je tu
plná dílna tónů
a nám je do skoku

ref.: Na rádiu
dobře hraju
na rádiu

Když se v noci vzbudím
spát se mi nechce
vůbec se nenudím
rozhlas je přece
v noci se nemá rušit
já neruším
mám sluchátka na uši
v nich všechno slyším

ref.: Na rádiu
dobře hraju
na rádiu

Když jdu domu z práce
a mám po práci
všichni někam chvátají
vzdělaný i dělníci
jenom já se loudám
nikam nespěchám
přenosné rádijko
totiž v kapse mám

ref.: Na rádiu
pěkně hraju
na rádiu

Pivo

Vypijeme hodně piv
propijem rozum dyť to není div
Dobráci chtěj nám říci
všichni prej budeme neurotici

ref.: IQ je jablko červavé
Pivo je vskutku záslužné
Pivo je oběť dnešního dne
Pivo je láska ku pravdě
IQ je jablko červavé

S vážností upijem strachu
dyť jsme se upsali krví rarachu
Dobráci chtěj nám říci
všichni prej budeme neurotici

ref.: IQ je jablko červavé
Pivo je vskutku záslužné
Pivo je oběť dnešního dne
Pivo je láska ku pravdě
IQ je jablko červavé

Pracovní tábor

Zní píseň nad pracovním táborem
s ní tíseň nám dala sbohem
Písni zní tábor pracovní
Písni zní tábor pracovní

Zem duní - čím to asi je
neboj se - to národ pracuje
Rozkvétá v zemi eR Ó Há
Rozkvétá v zemi eR Ó Há

Květ v práci dívka se usměje
oslavena nejenom Marie
eM Dé Žet svátek všech je žen
eM Dé Žet svátek všech je žen

Dech máje láskou vše naplnil
jde průvod všech pracujících sil
První máj dnes vzdáme práci zdar
První máj dnes vzdáme práci zdar

Zář slunce přichází z Východu
zvěstujem Západu svobodu
Každý má nárok den volna
Každý má nárok den volna

J.V. /Umělá hmota/ /18.4.1952/

Buď kamennej!

Zapomeň na lidi, zapomeň na život,
zapomeň na vše!
Buď pořád kamennej, bude ti blaze!
Vášním se oddávej, žij jenom z touhy!
Lidi sou mrtvoly, sochy sou krásný!
Pravda je schovaná, nedrží s námi!

Jsme jenom přeludy šíleně dlouhý:
z lásky se fackovat
a z touhy šoustat
nohama do peřin ze vzteku kopat.

Nejistoty

Na vrcholu hory sedí poutníci
Tiše hovoří o životě a o smrti

Na dně jezera leží slunce
Z očí mu kanou zlatý slzy

Pláče pro mrtvé anděly
Pro tisíce vyhaslých smutných očí

Obloha tmavne čím dál víc
Unavené hvězdy padají do moře

Na nebi na zemi panuje nejistota
Smrt svou moc již dávno ztratila

Všichni ji prosí o návrat
Chtějí se již jen s ní milovat

Konec světa

Z nebe začly padat šutry všichni z toho strašně ztuhli
A na zem se zezhora valí velká pohroma
Zeměkoule se převrací vládcům srdce krvácí
Jejich mozky pláčou vztekem nestačí už vůbec s dechem
Armády si povolát a s přírodou bojovat

Začly houkat sirény šířejí se migrény
Celá zem se v peklo mění je slyšet jen řev a klení
Lidé z toho strachem šílí nejsou jim nic platný prachy
Vědění že pojdou strachy

V nebi praská voda syčí víchr hřbitovům zdi ničí
Celá země dokola je umrlčí komora
Každý invalida volá: "Postiženci vzali roha"

A čím více zeměkoule praská tím víc invalidi chlastaj
Tleskaj křepčí fetujou z pohromy se radujou
Bude konec netvora zdechne ta zlá potvora

Nebylo to tu už k žití šlo na nás čím dál víc blití!
Postavíme raketu ze sudů od urkvelu
A na pohon marijány obletíme hvězdný dráhy
Najdem novou planetu bez zbraní a bez děsu

Bez vojenských sborů bez finančních zdrojů
Bez světových inflací bez tiskových senzací
Bez filmových upírů bez sexuálních mordýřů
Bez uličky lásky

Lidi přece bez přetvářky mají mít právo na lásku!

S.K. /Zetor 25/ /4.9.1953/

Zetor 25

Kam boží oko pohlédne
je samej lid klid a lad
i strach a lidský svědomí
vodešly chvilku spát

Jsem tu sám
a napadá mne několik vět:
Když tu zdáli
přiblíží se Zetor 25

Je to zrůda
nárok nemá ani pípnout
je to obří bestie
nežere a nepije

Vyrost v hubě politika
z ní přeskočil na červíka
vyrost v hubě řečníka
mě se to však netýká

M.V. /Umělá hmota/ /27.9.1955/

Br

Brouci

Je večer nebo ráno
vůbec se nemůžu zorientovat
ležím celý rozlámáný
a cejtim jak se mi nafukují ruce
vidím moře brouků různých barev
ale jeden je rudej
musím ho zneškodnit
protože mně dělá v hlavě galymatyáš
jako bratři v roce
už nevím

Začínám usínat
brouk rudé barvy zmizel

Dg 307 /červen 1973/

- Dg.: 307 - Přechnodné situační poruchy
patří sem - situační přechnodné poruchy u osob bez
zjištěné přechnozí duševní poruchy, např.:
1. velká stressová reakce /panická reakce/
2. bojová únava
3. poruchy adaptační schopnosti v dospívání
a ve stáří
4. afektivní poruchy jednání
5. zkratkové jednání
6. psychopatická reakce u normální osobnosti
na silnou stressovou situaci

Degenerace

degenerace náhle se vzbouzí
degenerace do vočí bušící
degenerace pronikající každou vteřinou
degenerace pravd co stanou se mršinou
degenerace našich vztahů
degenerace šílených stavů
degenerace jednoduchosti života
degenerace pojmu nicota
degenerace blití i sraní
degenerace milování i spaní
degenerace veškerý krásy
degenerace celého člověka
degenerace nezbejvá žádná útěcha
degenerace sami sme zdegenerovaný
degenerace myšlení máme po svém zdeformovaný
degenerace symbol degenerace to sme my
degenerace uskutečnujem svoje sny bláznivý

Divný hosti

provádíme transfúzi
zhovadilosti
způsobujem rozpady
osobnosti
pořádáme demolici
netečnosti
rozžhavujem zmrzlý
radosti
sme divný hosti

nepatříme žádný době
ani sami sobě
sme divný hosti

Očišťování

každý ráno bychom se měli očišťovat
každou noc bychom se měli milovat
každou vteřinu bychom měli bejt připravený
na konec

pouhá otázka dalšího
pouhá záhada skrytýho
pouhej nával předsudků
pouhý břemeno zármutků
pouhá mlha
kterou se bojíš vodorpnout
pouhá nedůvěra ke všemu
čím se můžeš prochnout
pouhý barvy
který nesmyslně zčernuješ
pouhý slova
kterejma jen běduješ
pouhá nenávist
kterou v sobě utváříš
pouhá závist
která tě přibíjí na jedno místo

pouhej chlad
kterej tě vystavuje zmrazenýho
pouhej strach kdy se bojíš
všeho jen trochu jinýho
pouhej sen
kterej nechceš snít
pouhý nadšení
který se snažíš skrýt
pouhej život
kterej se nevodvážíš žít

každý ráno bychom se měli mčišťovat
každou noc bychom se měli milovat
každou vteřinu bychom měli bejt připravený
na konec

Kdyby

Kdyby se člověk
mohl slisovat
do milimetrovejch krychlí
stali by se z nás
nepochopitelný individua
kdyby se naše vlasy
měly spojovat
povrch bychom potáhli
mohutným kobercem
kdyby se všechny touhy
daly zhmotňovat
kouli bychom přikryli
krásnejma nesmyslami
kdyby se všeho
snadno dalo dosahovat
prázdnem bychom se
zadusili

v každým okamžiku
musíme bojovat
každej za poslední

považovat
neschopnejm neschopnost
znehucovat
konzumní stádo
svoji přítomností šokovat

Papírový aPsolutno

chtěl bych mít
světy z papíru
a taky papírový lidi
trochu benzínu
a nastrouhaný slídy
škrtátko a sirku
nekonečnou žilku
papírový stromy
papírový domy
papírový vládce
který vládnou krátce
protože mám
škrtátko a sirku
nekonečnou žilku
vysoký plameny
hořící papírový kameny

NEJDŘÍV BYCH PODPÁLIL

papírový továrny
papírový pekárny
papírový pakárny
papírový děsy
papírový lesy
papírovou historii
DEPRESIVNÍ KOLONII
papírový bludy
papírový huby
papírový záclony
papírový zákony
papírový revoluce

papírový filosofoy
papírový evoluce
PAPÍROVÝ COKOLIV!

pejpr-pejpr-pejpr
pejpr-pejpr-pejpr
pejpr-pejpr-pejpr

Utopenec

topim se ve sračkách
svýho přemejšlení
topim se vob den
nic se nemění

chci s někym mluvit
každej je z gumy
nebudu je rušit
mastěj vlastní struny

sežral sem všechnu moudrost
v podobě hovna
nemám velkou radost
z toho hovna zrovna

holky se svlíkaj
je právě jaro
ptáci zpívaj
něco se stalo

topim se ve sračkách
svýho přemejšlení
topim se vob den
nic se nemění

peníz se ztratil v pivu
penis se válí v klidu
dlouho sem nečet knihu
zbožňuju pohled klínu
noha se lepí v kliču
netěším se na zimu

je mi 23
a mám špatný sny
sem slepec
žádnej světec

třesu se
když se vzbudím
sem tam chodím
piju 10 piv
je mně špatně z nich

vím co je to nuda
nevím co je to filosofie
vím co je to onanie
vím že život není zrada

topím se ve sračkách
svýho přemějšlení
topím se vob den
nic se nemění

Krkavec

krk-krk-krk-krkavec
krk-krk-krk-krkavec
sem jen ubohej
bílej ~~š~~savec
trpící dravec

krk-krk-krkekrkavec
krk-krk-krk-krkavec
co neutrhnu

nemám
co mám
nedám
sem jen ubohej
bílej savec
sem krkavčí samec

krk-krk-krk-krkavec
krk-krk-krk-krkavec
doluju bohatství
z kráteru
ach to se přežeru
vraždím svědomí
a city pitomý
sem jen ubohej
bílej savec
sem krkavčí samec

krk-krk-krk-krkavec
krk-krk-krk-krkavec

Nářek Dosud Nenarozených Děti

jak dopadne
na život tažení
spatříme jasný záření
nebo zatmění?
budou kraje
ještě zelený
nebo černý kameny?

ref.: koupem se
v plodový vodě
čekáme
záchranný loď

vodsouzený
zavěšený
na pupeční šňůře
kdo nám pomůže
až vypadnem ven?
kdo nám rozdupe
narozenej sen?

ref.: koupem se
v plodový vodě
čekáme ~~záchranný~~
záchranný lodě

v krvi narození
chaosem zděšení
změníme se
ve stín na dlažbě?
postavěj nám
stroje na hlavě?
ucpou s náma
díry do země?
napadne nás
duševní mor
nebo jinej tvor?

ref.: koupem se
v plodový vodě
čekáme
záchranný lodě

Svatý

svatý pavel
celej život stíhán
svatý štěpán ukamenován
jan křtitel
stít
ježíš
ukřižován

seká tobě
někdo do hlavy
seš snad hříčkou
popravy
máš nedostatek
potravy
vobavy vo svý
zdraví
bořej se ti
kostí základy
připravujou proti tobě
úklady
mlátí ti někdo
šutrem do brady?

čeho se tedy bojíš?

však ty víš!

seš zakrnělej
zbabělej živočich
hlavně že seš
prasácky dobře veleživ!

svatý pavel
celej život stíhán
svatý štěpán ~~ukamenován~~
ukamenován
jan křtitel
sťat
ježíš
ukřižován

Co sme?

sme dětma
který nestačily zestárnout
nebo šílenci
který nemůžou padnout?

proč se tak často
nenávidíme?
proč na ješitnosti
pevnosti z hoven
stavíme?
proč se nepropojíme?
čeho se bojíme?

co je na nás vokázalýho?
co je na nás zajímavýho?
sme nosiči strachu
sme předsevzetí prachu

co chceme?
kam deme?
co až se vocitneme nikde
z čeho se tam posereme?

sme dětma
který nestačily zestárnout
nebo šílenci
který nemůžou padnout?

Uspořádal:

MAGOR /23.9.1944/

OBSAH

[illegible]

"Onanistní"	18
Na jméno - - -	18
Odpověď Zajíčkovi	19
Výjimka a pravidlo	19
<u>S.K. /18.10.1942/</u>	20
Já jsem nákej stounavej	20
<u>V.B. /28.4.1943/</u>	23
Sluneční hodiny	23
Nese pyžet	25
Přírodní bílé	26
Rozhovor košťálu zelí s hrudníkem kůzlete k večeru	27
Tolik kuřat	28
Váhy na guláš v hlavě a životopisy	29
Bylo to tři tisíce let po našem letopočtu	30
Dopis	31
<u>V.J. /25.2.1944/</u>	34
Dies irae	34
Kruh	34
Je co tu není	35
Co si tebe pamatuje	35
- - - /Co bude zítra/	36
Zakrátko	37
Bezkonce	37
Důkaz	38
- - - /Co se dlouží a mimo sebe sahá/	38
Bezustání	39
Vnější ryba	39
To je hlas přírody	40
- /Kdo tu? sám bez přání/	40
--- - /Kam mě vedeš moje paní/	41
<u>J.D. /22.10.1948/</u>	43
Na břehu vody	43
Tenká síť nad vodou plující	43
Na žluté trávě ptačí stín	43
Kouř v otýpkách u hnědé stěny	44
Sklo málo chrání Hnědé okenice	44
Velbloudi v řadě nad sebou	45

<u>F.P. /2.11.1949/</u>	46
Zpívám	46
Jak jsem přišel na svět	46
Zvůli	47
Kdo se ptá	47
Jsi	48
Píseň brance	48
ACH	48
Až moc dobře	49
Myslím, myslím	49
Jenom tak	49
Mám	50
V lepších zítřkách	50
 <u>Ch.S. /22.1.1951/</u>	 51
Morová rána	51
Rádio	52
Pivo	54
Pracovní tábor	54
 <u>J.V. /UH III/ /18.4.1952/</u>	 56
Buď kamennej!	56
Nejistoty	56
Konec světa	57
 <u>S.K. /Zetor 25/ /4.9.1953/</u>	 58
Zetor 25	58
 <u>M.V. /UH II/ /27.9.1955/</u>	 59
Brouci	59
 <u>Dg 307 /červen 1973/</u>	 60
Degenerace	60
Divný hosti	61
Očišťování	61
Kdyby	62
Papírový aPsolutno	63
Utopenec	64
Krkavec	65
Nářek Dosud Nenarozených Děti	66
Svatý	67
Co smeť	69